

Bruksela, 7 września 2026 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0257 (NLE)

12848/26
ADD 1

ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	7 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 464 annex
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie UE

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 464 annex.

Załącznik: COM(2026) 464 annex

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.9.2026 r.
COM(2026) 464 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Radzie Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej w odniesieniu do wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej i przez państwa członkowskie UE

ZAŁĄCZNIK

Decyzja 2026/xx/MC-EnC w sprawie uznawania gwarancji pochodzenia wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej w UE

RADA MINISTERYJNA WSPÓLNOTY ENERGETYCZNEJ,

uwzględniając Traktat o Wspólnocie Energetycznej („traktat”), w szczególności jego art. 42 ust. 1, art. 47 lit. b) oraz art. 76, 84 i 85,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych¹, w tym w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i przyjętym w niej decyzją Rady Ministerialnej 2021/14/MC-EnC oraz zmienionym decyzją Rady Ministerialnej 2022/02/MC-EnC, w szczególności jej art. 19,

uwzględniając konkluzje Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej z dnia 15 grudnia 2023 r. i z dnia 12 grudnia 2024 r. dotyczące uznawania w Unii Europejskiej gwarancji pochodzenia wydanych przez umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Utworzenie stabilnych ram regulacyjnych i rynkowych ułatwiających przyciąganie inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, sprzyjanie stosowaniu energii odnawialnej, określenie warunków handlu energią w jednolitej przestrzeni regulacyjnej, rozwój konkurencji na rynkach energii na szerszą skalę geograficzną oraz wykorzystywanie efektu skali należą do głównych celów traktatu określonych w jego art. 2.
- (2) Osiągnięcie celów określonych w odniesieniu do udziału energii odnawialnej wymaga od umawiających się stron znacznych postępów w zwiększaniu wykorzystania energii odnawialnej na ich terytoriach.
- (3) Gwarancje pochodzenia, które stanowią dowód dla odbiorców końcowych, że dana ilość energii elektrycznej została wytworzona ze źródeł odnawialnych, i mogą być przenoszone niezależnie od wytworzonej energii elektrycznej, mają wartość rynkową, którą można wykorzystać do dalszego pobudzania inwestycji w wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.
- (4) W art. 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych („dyrektywa (UE) 2018/2001”) ustanowiono system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia między państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz przewidziano możliwość rozszerzenia tego systemu na państwa trzecie pod pewnymi warunkami.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

- (5) Ponieważ Wspólnota Energetyczna dostosowała i przyjęła dyrektywę (UE) 2018/2001 decyzją Rady Ministerialnej 2021/14/MC-EnC („dostosowana dyrektywa (UE) 2018/2001”), a Unia Europejska jest stroną Wspólnoty Energetycznej, należy rozszerzyć unijny system wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia na umawiające się strony Wspólnoty Energetycznej po spełnieniu przez nie warunków określonych w niniejszej decyzji.
- (6) Wzajemne uznawanie gwarancji pochodzenia między umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej a państwami członkowskimi Unii Europejskiej wymaga, aby wszystkie strony dostosowały się do tych samych zasad i wymogów prawnych oraz zapewniały ich stałe i skuteczne przestrzeganie. Konieczne jest zatem określenie warunków, które każda z umawiających się stron powinna spełnić przed uzyskaniem uznania i po jego uzyskaniu.
- (7) Należy ustanowić procedurę dotyczącą oceny, procesu decyzyjnego w sprawie uznawania i egzekwowania przepisów dotyczących uznawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.
- ~~(8)~~ Do celów niniejszej decyzji wzajemne uznawanie gwarancji pochodzenia między umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej a państwami członkowskimi Unii Europejskiej nie wymaga bezpośredniego przywozu i wywozu energii między umawiającymi się stronami a państwami członkowskimi Unii Europejskiej.
- (9) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich systemów wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia w Unii Europejskiej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej na podstawie dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz we Wspólnocie Energetycznej między umawiającymi się stronami na podstawie dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001.
- ~~(10)~~ Wspólnota Energetyczna dostosowała i przyjęła dyrektywę (UE) 2019/944 w sprawie rynku energii elektrycznej decyzją Rady Ministerialnej 2021/13/MC-EnC, która zobowiązuje umawiające się strony do wdrożenia niniejszej decyzji i wypełnienia wynikających z niej obowiązków. Obejmuje to w szczególności wymóg zamieszczania minimalnego zakresu informacji na rachunku i w informacjach o rozliczeniach oraz wskazania, że ujawnianie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych odbywa się z wykorzystaniem gwarancji pochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza decyzja określa warunki i procedury wzajemnego uznawania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a umawiającymi się stronami Wspólnoty Energetycznej gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydanych przez właściwy organ umawiającej się strony Wspólnoty Energetycznej lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „dostosowana dyrektywa (UE) 2018/2001” oznacza dyrektywę (UE) 2018/2001 w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i przyjętym w niej decyzją Rady Ministerialnej 2021/14/EnC-MC oraz zmienionym decyzją Rady Ministerialnej 2022/02/MC-EnC;
- b) „ujawnianie” oznacza informacje przekazywane odbiorcom końcowym w kontekście rozliczania energii elektrycznej na podstawie art. 18 ust. 6 dyrektywy (UE) 2019/944 i załącznika I do tej dyrektywy, w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i przyjętym w niej decyzjami Rady Ministerialnej 2021/13/MC-EnC i 2022/03/MC-EnC, o których to informacjach mowa w art. 19 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) „gwarancja pochodzenia” oznacza dokument zdefiniowany w art. 2 pkt 12 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- d) „wyznaczony właściwy organ” oznacza organ mający siedzibę na terytorium umawiającej się strony lub państwa członkowskiego Unii Europejskiej, odpowiedzialny za wydawanie, przekazywanie i anulowanie gwarancji pochodzenia drogą elektroniczną zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- e) „odnawialna energia elektryczna” oznacza energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych wymienionych w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- f) „dyrektywa (UE) 2018/2001” oznacza dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych;
- g) „cel dotyczący energii odnawialnej na 2030 r.” oznacza minimalny udział energii odnawialnej umawiającej się strony w końcowym zużyciu energii brutto, określony w art. 3 ust. 2 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 3

Wzajemne uznawanie gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

1. Jeżeli Komisja Europejska oceni na podstawie art. 9, że umawiająca się strona spełniła warunki określone w art. 4–8, może zaproponować, aby Stała Grupa Wysokiego Szczebla podjęła decyzję w sprawie wzajemnego uznawania gwarancji pochodzenia między tą umawiającą się stroną a państwami członkowskimi Unii Europejskiej przez umieszczenie tej umawiającej się strony w wykazie w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Po przyjęciu przez Stałą Grupę Wysokiego Szczebla zwykłą większością głosów decyzji na podstawie wniosku Komisji Europejskiej przedłożonego zgodnie z ust. 1 gwarancje pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydane przez właściwy organ umawiającej się strony wymienionej w załączniku są uznawane przez właściwe organy, rejestry i uczestników rynku w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Właściwy organ, rejestry i uczestnicy rynku umawiającej się strony wymienionej w załączniku uznają gwarancje pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego UE.

3. Prawa i obowiązki wynikające z niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla art. 10.

Artykuł 4

Warunki związane ze wspólnotowym dorobkiem prawnym w dziedzinie energii odnawialnej

Umawiająca się strona wykazuje, że:

- a) w pełni transponowała do prawa krajowego i wdrożyła dostosowaną dyrektywę (UE) 2018/2001 oraz obowiązek osiągnięcia swoich celów dotyczących energii odnawialnej na 2030 r. Pełne wdrożenie potwierdza Sekretariat w swoim rocznym sprawozdaniu z wdrażania; oraz
- b) utrzymuje orientacyjny kurs prowadzący do osiągnięcia swoich krajowych celów dotyczących energii odnawialnej na 2030 r., co wykazuje w swoim zintegrowanym krajowym sprawozdaniu z postępów w dziedzinie energii i klimatu, które ma przedkładać na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i przyjętym w niej decyzją Rady Ministerialnej 2021/14/MC-EnC oraz zmienionym decyzją Rady Ministerialnej 2022/02/MC-EnC.

Artykuł 5

Warunki związane ze wspólnotowym dorobkiem prawnym w dziedzinie energii elektrycznej

Umawiająca się strona wykazuje, że w pełni transponowała i wdrożyła dyrektywę (UE) 2019/944 w sprawie rynku energii elektrycznej, w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i w niej przyjętym. Pełne wdrożenie potwierdza Sekretariat w swoim rocznym sprawozdaniu z wdrażania.

Artykuł 6

Warunki związane z ustanowieniem i utrzymywaniem systemu gwarancji pochodzenia przez właściwe organy krajowe

Umawiająca się strona wykazuje, że ustanowiła właściwy organ na podstawie art. 19 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001. Właściwy organ:

- a) dysponuje wszelkimi zasobami ludzkimi, finansowymi i technicznymi niezbędnymi do wykonywania zadań powierzonych mu na podstawie art. 19 tej dyrektywy;
- b) jest funkcjonalnie i prawnie niezależny od podmiotów prywatnych, w szczególności od podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji lub wytwarzania, handlu i dostaw, podejmuje decyzje niezależnie oraz zapewnia, aby jego pracownicy i kierownictwo działali niezależnie od jakichkolwiek interesów rynkowych lub podmiotów prywatnych;
- c) dysponuje odpowiednimi mechanizmami wewnętrznymi, które zapewniają dokładne, rzetelne i odporne na oszustwa wykonywanie działań związanych z realizacją zadań powierzonych mu na podstawie art. 19 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001, obejmującymi m.in. odpowiednie procedury zgodne z zasadą „znaj swojego klienta”

i procedury oceny dotyczące posiadaczy rachunków w rejestrze, które zapobiegają rejestracji nieuczciwych posiadaczy rachunków, posiada w swoich regulacjach postanowienia dotyczące konfliktu interesów i obowiązków zachowania poufności, stosuje kodeks postępowania obejmujący skuteczny i przejrzysty audyt, procedury wykrywania przypadków uchybień i nadużyć finansowych oraz postępowania z takimi przypadkami, a także wyznacza niezależnego urzędnika ds. zgodności z przepisami, który publikuje coroczne sprawozdania dotyczące zgodności;

- d) podlega skutecznym procedurom zapobiegania praniu pieniędzy, manipulacjom na rynku i wewnątrzwspólnotowym oszustwom typu „znikający podmiot gospodarczy”, a także wykrywania takich działań;
- e) zapewnia, aby każda wydana gwarancja pochodzenia była zgodna z wymogami art. 19 ust. 7 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz aby zawarte w niej informacje podlegały odpowiedniej weryfikacji;
- f) zapewnia, aby na każdą MWh energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wydawano nie więcej niż jedną gwarancję pochodzenia o wartości 1 MWh oraz aby tę samą wytworzoną w ten sposób MWh energii elektrycznej uwzględniano tylko raz do celów ujawniania;
- g) zapewnia, aby gwarancje pochodzenia zachowywały ważność przez 12 miesięcy od wytworzenia odpowiedniej MWh energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, aby wszystkie gwarancje pochodzenia, które nie zostały anulowane, wygasły najpóźniej po 18 miesiącach od wytworzenia odpowiedniej MWh energii elektrycznej oraz aby uczestnicy rynku anulowali gwarancje pochodzenia do celów ujawniania najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od upływu ich ważności;
- h) zapewnia, aby elektroniczne wydawanie, przekazywanie i anulowanie były zawsze identyfikowalne, monitorowane i ewidencjonowane zgodnie z najnowszą wersją normy europejskiej CEN-EN 16325;
- i) zawiera i wykonuje umowę z dostawcą usług rejestru elektronicznego oraz aktywnie uczestniczy w systemie regionalnym ustanowionym w ramach Wspólnoty Energetycznej;
- j) posiada kompetencje do uznawania gwarancji pochodzenia wydanych przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz do powiadamiania Sekretariatu i Komisji Europejskiej oraz
- k) należy do stowarzyszenia organów wystawiających certyfikaty (AIB), poddaje się odpowiednim regularnym okresowym ocenom jakości i przejrzystości wymaganych zgodnie z zasadami regulującymi członkostwo w grupie ds. systemu elektroenergetycznego AIB, przekazuje te oceny Sekretariatowi Wspólnoty Energetycznej oraz umożliwia właściwym organom pozostałych państw członkowskich UE przekazywanie informacji zwrotnych i uwag w celu wzajemnego uczenia się i wymiany dobrych praktyk albo zleca zewnętrznemu audytorowi wybranemu spośród renomowanych międzynarodowych firm audytorskich przeprowadzanie corocznego zewnętrznego audytu krajowego właściwego organu, obejmującego kwestie dotyczące finansów, procedur, funkcjonalności, zgodności i jakości, a wyniki tego audytu przedkłada Sekretariatowi i publikuje na swojej stronie internetowej. Na podstawie wyników audytu zewnętrznego Sekretariat publikuje sprawozdanie dotyczące zgodności jako część swojego rocznego sprawozdania z wdrażania.

Artykuł 7

Warunki związane z monitorowaniem i egzekwowaniem systemu gwarancji pochodzenia

1. Umawiające się strony wyznaczają organy krajowe do monitorowania i kontroli ujawniania gwarancji pochodzenia na podstawie art. 19 ust. 8 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001 i załącznika I do dyrektywy (UE) 2019/944 w brzmieniu dostosowanym do Wspólnoty Energetycznej i przyjętym w niej decyzjami Rady Ministerialnej 2021/13/MC-EnC i 2022/03/MC-EnC.
2. Umawiająca się strona zapewnia przestrzeganie art. 19 ust. 10 dostosowanej dyrektywy (UE) 2018/2001 w odniesieniu do opinii wydawanych przez Sekretariat oraz, w zakresie, w jakim dotyczy to państw członkowskich lub ich uczestników rynku, decyzji Komisji Europejskiej przyjętych na podstawie art. 19 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 8

Warunki związane z fazą pilotażową

Właściwe organy umawiającej się strony muszą pomyślnie przeprowadzić co najmniej trzy testy techniczne przekazywania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych z właściwym organem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zanim ta umawiająca się strona będzie mogła zwrócić się do Komisji o przeprowadzenie oceny zgodnie z art. 9.

Artykuł 9

Ocena przeprowadzana przez Komisję Europejską

1. Na wniosek umawiającej się strony Komisja Europejska, przy wsparciu Sekretariatu Wspólnoty Energetycznej, ocenia, czy ta umawiająca się strona spełniła warunki określone w art. 4–8 niniejszej decyzji. Wraz z wnioskiem umawiająca się strona przekazuje Komisji Europejskiej i Sekretariatowi Wspólnoty Energetycznej pisemne dowody potwierdzające spełnienie tych warunków.
2. W terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Europejska, przy wsparciu Sekretariatu Wspólnoty Energetycznej, przeprowadza ocenę. W tym celu Sekretariat Wspólnoty Energetycznej sporządza wstępną ocenę w terminie dwóch miesięcy i przedkłada ją Komisji Europejskiej. Komisja Europejska przedstawia opinię w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania opinii Sekretariatu Wspólnoty Energetycznej. Ocenę rozpoczyna się po przedłożeniu przez umawiającą się stronę występującą z wnioskiem kompletnego zestawu dokumentów dowodowych. Ocena może obejmować weryfikację przez osobę trzecią. W toku oceny służby Komisji Europejskiej lub Sekretariat Wspólnoty Energetycznej mogą zwrócić się do umawiającej się strony o przekazanie dodatkowych wyjaśnień, aby umożliwić Komisji Europejskiej skuteczne przeprowadzenie oceny. Umawiająca się strona odpowiada bez zbędnej zwłoki na wniosek Komisji Europejskiej lub Sekretariatu Wspólnoty Energetycznej.

3. Okres na przeprowadzenie oceny, o którym mowa w ust. 2, może zostać przedłużony za obopólną zgodą, ale nie może być dłuższy niż dziewięć miesięcy.
4. Ocena Komisji Europejskiej musi być należycie uzasadniona. Komisja Europejska przekazuje swoją ocenę Sekretariatowi, który przesyła ją umawiającej się stronie występującej z wnioskiem.
5. Jeżeli ocena Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 4, jest pozytywna, stosuje się art. 3 ust. 1.
6. Jeżeli ocena Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 4, jest negatywna, Komisja przedstawia umawiającej się stronie odpowiednie zalecenia. Umawiająca się strona może wystąpić z wnioskiem o ponowne przeprowadzenie oceny nie wcześniej niż po upływie dziewięciu miesięcy od dnia otrzymania oceny.

Artykuł 10

Środki ochronne

1. Państwo członkowskie Unii Europejskiej lub, odpowiednio, umawiająca się strona może odmówić uznania gwarancji pochodzenia wydanej przez umawiającą się stronę lub, odpowiednio, państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli ma uzasadnione wątpliwości co do jej dokładności, wiarygodności lub prawdziwości.

Państwo członkowskie Unii Europejskiej może również odmówić uznania gwarancji pochodzenia wydanej przez umawiającą się stronę, jeżeli istnieją dowody wskazujące, że nie jest już zapewnione przestrzeganie przez umawiającą się stronę warunków określonych w art. 3–7, lub jeżeli umawiająca się strona nadal odmawia uznania gwarancji pochodzenia wydanej przez państwo członkowskie UE pomimo opinii Sekretariatu wydanej na podstawie ust. 3.

2. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia wydanej przez umawiającą się stronę państwo członkowskie Unii Europejskiej, które odmawia uznania gwarancji, powiadamia Komisję Europejską i Sekretariat Wspólnoty Energetycznej o takiej odmowie oraz przedstawia uzasadnienie tej odmowy. Jeżeli Komisja Europejska, w porozumieniu z Sekretariatem Wspólnoty Energetycznej, uzna, że odmowa uznania gwarancji pochodzenia przez państwo członkowskie jest nieuzasadniona, może przyjąć decyzję, w której zobowiąże dane państwo członkowskie do jej uznania. Od decyzji przyjętych przez Komisję przysługują środki odwoławcze dostępne na mocy prawa Unii Europejskiej.

3. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia wydanej przez państwo członkowskie UE umawiająca się strona, która odmawia uznania gwarancji, powiadamia Sekretariat Wspólnoty Energetycznej i Komisję Europejską o takiej odmowie oraz przedstawia uzasadnienie tej odmowy. Jeżeli Sekretariat Wspólnoty Energetycznej, w porozumieniu z Komisją Europejską, uzna, że odmowa uznania przez umawiającą się stronę gwarancji pochodzenia wydanej przez państwo członkowskie UE jest nieuzasadniona, może wydać opinię w sprawie konieczności uznania tej gwarancji przez umawiającą się stronę.

4. Procedury określone w ust. 1–3 pozostają bez uszczerbku dla zasad rozstrzygania sporów określonych w tytule VII traktatu.

Artykuł 11

Stosowanie i przegląd

Niniejszą decyzję stosuje się przez wstępny okres pięciu lat, z możliwością przedłużenia każdorazowo o kolejne pięć lat, chyba że jedna ze stron sprzeciwi się takiemu przedłużeniu najpóźniej dwa miesiące przed upływem okresu obowiązywania decyzji. Rada Ministerialna dokonuje również przeglądu stosowania niniejszej decyzji każdorazowo przed upływem okresu jej obowiązywania.

Artykuł 12

Adresaci i wejście w życie

Niniejsza decyzja skierowana jest do stron i do instytucji działających na podstawie Traktatu o Wspólnocie Energetycznej. Wchodzi ona w życie z chwilą jej przyjęcia.

Sporządzono w Wiedniu dnia 30 listopada 2026 r.

W imieniu Rady Ministerialnej

.....

Prezydencja